

**DALAM MAHKAMAH TINGGI MALAYA
DI GEORGETOWN PULAU PINANG
RAYUAN JENAYAH NO: PA-41H-14-05/2019**

ANTARA

PENDAKWA RAYA

PERAYU

DAN

NOR HANIZAM BIN MOHD NOOR

RESPONDEN

**[Dalam Mahkamah Majistret di Butterworth, Pulau Pinang
Perbicaraan Jenayah No: PB-83-335-05/2019]**

Antara

Pendakwa Raya

V

Nor Hanizam bin Mohd Noor

ALASAN PENGHAKIMAN

PERKARA DI HADAPAN MAHKAMAH

[1] Rayuan ini difailkan oleh pihak Pendakwa Raya terhadap hukuman yang telah dijatuhkan oleh Mahkamah Majistret di Butterworth, Pulau Pinang ke atas Responden ekoran dari sabitan satu kesalahan di bawah Seksyen 509 Kanun Keseksaan.

LATAR BELAKANG

- [2] Pihak Responden telah dituduh di hadapan Mahkamah Majistret, Butterworth, Pulau Pinang di bawah Seksyen 509 Kanun Jenayah. Pertuduhan terhadap Responden adalah seperti berikut:

Bahawa kamu, pada tarikh 14/12/2018 jam lebih kurang 8.15 malam, bertempat di alamat No. 907, Padang Chempedak 13300 Tasek Gelugor, Pulau Pinang di dalam Daerah Seberang Perai Utara, di dalam Negeri Pulau Pinang, dengan maksud hendak mengaibkan kehormatan Siti Fazilah binti Siraj, KP: 870818-35-5430 telah merakamkan perempuan tersebut sedang mandi tanpa pengetahuannya dengan menggunakan telefon bimbit dan dengan itu telah mengganggu kesantunannya. Dan dengan itu kamu telah melakukan suatu kesalahan yang boleh dihukum di bawah seksyen 509 Kanun Keseksaan.

- [3] Semasa prosiding di hadapan Majistret Responden telah mewakili dirinya sendiri tanpa peguam. Setelah pertuduhan dibacakan terhadap Responden beliau telah berhasrat untuk mengaku salah ke atas Pertuduhan tersebut. Menyemak kembali Nota Prosiding, Mahkamah ini berpuas hati bahawa Majistret yang bijaksana telah memastikan bahawa Perayu faham sifat dan akibat dari pengakuan salahnya.
- [4] Responden telah mengaku fakta kes seperti yang dinyatakan dalam Eksibit P1, Laporan Polis melalui Eksibit P2 dan P3 serta 4 keping gambar rakaman video yang masing-masing ditandakan sebagai eksibit P4a hingga 4d.

- [5] Setelah berpuas hati bahawa Responden telah memahami kesan dan akibat pengakuan salahnya Majistret telah menerima dan merekodkan pengakuan salah Responden.
- [6] Setelah memberi pertimbangan kepada hujahan pihak pendakwaan serta mitigasi Responden, Majistret telah menyabitkan kesalahan terhadap Responden dan menjatuhkan hukuman penjara selama dua (2) bulan dari tarikh sabitan.

RAYUAN

- [7] Perayu terkilan dengan hukuman yang telah dijatuhkan dan telah memfailkan rayuan terhadap hukuman ke Mahkamah ini.
- [8] Tidak ada rayuan balas dari pihak Responden.
- [9] Sewaktu perbicaraan rayuan ini Responden diwakili Peguam.

ALASAN RAYUAN.

- [10] Menerusi Petisyen Rayuan beliau, Perayu telah mengemukakan alasan-alasan rayuan berikut:
- a) Puan Majistret yang bijaksana telah terkhilaf dari segi fakta dan undang-undang dalam mengenakan hukuman yang sangat tidak memadai berbanding dengan keseriusan kesalahan yang dilakukan oleh Responden;

- b) Puan Majistret yang bijaksana telah terkhilaf kerana gagal mengambil kira fakta bahawa kesalahan ini telah melibatkan aib dan kehormatan mangsa yang merupakan seorang wanita;
- c) Puan Majistret yang bijaksana telah terkhilaf kerana gagal mengambil kira kesalahan ini memberi kesan jangka panjang kepada maruah mangsa yang merupakan sepupu kepada isteri Responden;
- d) Puan majistret yang bijaksana telah terkhilaf apabila hanya mengambil kira kepentingan Responden dalam menjatuhkan hukuman;
- e) Puan Majistret yang bijaksana telah terkhilaf kerana tidak menggunakan prinsip-prinsip penghukuman iaitu pencegahan, pengajaran, pembalasan selain kepentingan awam;
- f) Puan Majistret yang bijaksana telah terkhilaf kerana gagal mengambil kira kepentingan awam sepatutnya melebihi kepentingan individu; dan
- g) Puan Majistret yang bijaksana telah terkhilaf kerana gagal mengambil kira bahawa Responden juga telah dituduh dan didapati bersalah pada hari yang sama di atas pertuduhan di bawah seksyen 292(a) Kanun Keseksaan di dalam kes PB-83-334-05/2019 kerana telah menyebarkan dengan menghantar video yang dirakam di dalam kes ini ke dalam "Group WhatsApp Next Projek Dodol Black".

HUJAHAN

[11] Pihak Perayu melalui hujahan bertulis dan hujahan lisan telah mengulangi alasan-alasan Rayuan seperti dinyatakan di dalam Petisyen Rayuan.

[12] Di samping itu, pihak Perayu juga telah berhujah bahawa:

- (a) Perbuatan Responden adalah melampau dan telah memberi impak negatif terhadap mangsa;
- (b) Kesalahan telah berlaku di rumah keluarga yang seharusnya merupakan satu kawasan selamat atau "*safe heaven*";
- (c) Perbuatan Responden telah mencabuli maruah Mangsa dan hubungan kekeluargaan di antara Mangsa dan Responden di mana Responden adalah suami kepada sepupu mangsa;
- (d) Video berkaitan telah dinaikmuatkan ke satu grup sembang *WhatsApp* "Next Projek Dodol Black" yang dianggotai ahli keluarga Responden dan mangsa dan ini telah menyebabkan keaiban yang besar kepada mangsa;
- (e) Hukuman yang dijatuhkan ke atas Responden adalah tidak setimpal dengan kesalahan yang telah dilakukan; dan
- (f) Tempoh hukuman penjara yang lebih wajar adalah antara 8 hingga 12 bulan.

[13] Pihak Perayu telah merujuk kepada beberapa keputusan lampau sebagai hujahan tentang pendekatan pencegahan yang harus diambil oleh Mahkamah ini bagi menyokong penyemakan semula hukuman yang telah dijatuhkan oleh Mahkamah Majistret dan menjatuhkan hukuman yang lebih berat terhadap Responden.

[14] Peguambela terpelajar untuk Responden pula telah menyampaikan hujahan lisan seperti berikut:

- (a) Responden telah mengaku salah dan telah menjimatkan masa Mahkamah;
- (b) Seksyen 509 Kanun Keseksaan memperuntukkan jenis hukuman secara alternatif iaitu penjara atau denda atau kedua-duanya. Maka, Mahkamah harus memberi keutamaan kepada hukuman denda dan bukannya penjara;
- (c) Di dalam kes ini tidak ada "*Victim Impact Statement*" yang dapat memberi panduan tentang apakah sebenarnya kesan perbuatan Responden terhadap mangsa;
- (d) Seksyen 509 Kanun Keseksaan tidak merangkumi penghebahan atau menyebarkan video dan muat naik video tersebut ke grup sembang *WhatsApp* tidak harus diambil kira;

- (e) Mahkamah harus mengambil pendekatan pemulihan seperti yang diputuskan di dalam kes ***R v Ball 25Cr App R 164***.

[15] Di dalam hujahan balas Perayu, Pendakwa Raya yang terpelajar telah menyatakan bahawa:

- (a) Kepentingan awam harus mengambil kira pencabulan terhadap kehormatan seorang wanita; dan
- (b) Walaupun Seksyen 509 Kanun Keseksaan tidak memperuntukkan tentang sebaran video namun semua elemen peruntukan Seksyen tersebut telah dipenuhi.

KESALAHAN DIBAWAH SEKSYEN 509 KANUN KESEKSAAN

[16] Seksyen 509 Kanun Keseksaan memperuntukkan:

509. Word or gesture intended to insult the modesty of a person

Whoever, intending to insult the modesty of any person, utters any word, makes any sound or gesture, or exhibits any object, intending that such word or sound shall be heard, or that such gesture or object shall be seen by such person, or intrudes upon the privacy of such person, shall be punished with imprisonment for a term which may extend to five years, or with fine, or with both.

[17] Adalah jelas bahawa peruntukan undang-undang tersebut bertujuan untuk menjaga kehormatan seseorang, termasuk kehormatan seorang wanita. Pentingnya kehormatan diri seseorang wanita bukan

konsep yang asing kepada budaya timur termasuk Malaysia. Ianya berteraskan maruah diri dan maruah diri ini termasuklah tubuh seseorang. Di dalam masyarakat Malaysia pendedahan tubuh adalah sesuatu perbuatan yang sangat sensitif walaupun dalam keadaan di mana empunya tubuh merelakan pendedahan sebahagian tubuhnya kerana selera fesyen atau tuntutan kerjaya. Mahkamah ini mengambil maklum bahawa masyarakat Malaysia khususnya dari kalangan bangsa Melayu yang beragama Islam telah berulang kali meluahkan rasa tidak puas hati, marah malahan kejian terhadap seseorang individu Melayu yang beragama Islam yang mendedahkan bahagian tubuhnya walapun ianya mungkin dianggap suatu yang lumrah dari kacamata budaya Barat. Maka, hak maruah dan keaiban seseorang adalah sesuatu perkara yang dipandang berat dan apa jua perbuatan yang dilihat sebagai memperlekehkan atau mencabul hak maruah dan keaiban itu dianggap sebagai sesuatu yang serius.

- [18]** Keseriusan isu ini menjadi lebih memuncak di dalam zaman siber yang serba canggih di mana sesuatu berita atau imej sudah boleh dihebahkan kepada dunia dengan sekelip mata. Muat naik berita, imej dan video sudah menjadi sesuatu perkara yang sangat mudah dan selera masyarakat terhadap sesuatu berita, imej atau video sudah mencapai kepada suatu peringkat di mana nilai privasi, maruah dan keaiban seseorang dikompromi dan diketepikan dengan sewenang-wenangnya. Bahan lucah, berita palsu, fitnah, tohmahan dan sebagainya sudah menjadi suatu pengisian media yang dinantikan oleh sebahagian masyarakat dan ia mendatangkan

masalah moral yang sangat serius di kalangan masyarakat sehingga menular di kalangan remaja.

- [19] Dengan itu, Mahkamah ini mengambil sikap yang tegas terhadap sesuatu kesalahan yang melibatkan kehormatan seseorang wanita.
- [20] Perbuatan Responden merakam mangsa yang sedang mandi dan kemudiannya menghebahkan video tersebut ke grup sembang *WhatsApp* yang dianggotai oleh keluarga Responden dan mangsa adalah suatu perbuatan yang menunjukkan sikap Responden yang langsung tiada rasa hormat terhadap mangsa sebagai ahli keluarga dan seorang wanita. Responden juga hilang apa jua pertimbangan nilai moral sebagai seorang beragama Islam yang tidak harus membuka keaiban seseorang apatah lagi aurat seorang wanita. Responden juga langsung tidak sensitif tentang kesan perbuatannya terhadap mangsa dan keluarga beliau. Responden adalah seorang suami dan ayah dan seharusnya Responden menjadi tauladan baik kepada keluarganya.
- [21] Saya tidak bersetuju dengan hujahan peguambela terpelajar untuk Responden bahawa Seksyen 509 Kanun Keseksaan tidak menyebut tentang penyebaran video. Pada pendapat Mahkamah ini kata-kata "*intrudes upon the privacy*" membawa maksud pencerobohan privasi seseorang dalam apa jua cara atau bentuk termasuk merakam video tanpa izin mangsa dan menyebarkan video tersebut.

[22] Didalam kes *Toh See Wei v Teddric Jon Mohr & anor [2017] 11 MLJ 67*, Abdul Wahab PK telah memberi suatu tafsiran yang jelas tentang apa yang dimaksudkan dengan privasi dan hak kepada privasi. PK yang bijaksana menyatakan seperti berikut:

PRIVACY

[46] My view is that Malaysians are concerned about their privacy. If a comprehensive poll of Malaysian's view about privacy is to be taken, surely large section of Malaysian people would express concern about their privacy and some might view the computer as a threat to their private lives. At the same time the younger generation are increasingly willing to disclose private feelings, information and photograph everyday on a social networking websites and through other technological websites and through other technological medias such as smart phones.

WHAT IS RIGHT TO PRIVACY?

[47] The right to privacy is a multi dimensional concept. In this modern society, right to privacy has been recognized both in the eye of law and in common parlance. The right to privacy refers to the specific right of an individual to control the collection, use and disclosure of personal information. Personal information could be in the form of personal interests, habits and activities, family records, education records, communication (including mail and telephone) records, medical records, to name a few. An individual could easily be harmed by the existence of computerized data about him/her which is inaccurate or misleading and which could be transferred for an unauthorized third party at high speed at very little cost. Innovative technologies make personal data easily accessible and communicable and there is inherent conflict between right to privacy and data protection.

[48] In short, the right to privacy means the right to be let alone, the right of a person to be free from unwarranted publicity and the right to live without undue interference by the government or any private individual in matters with which the public is not concerned. The 'right to privacy' is recognized as basic human right in article 12 of the Universal Declaration of Human Rights 1948. Malaysia recognizes the rights and liberties of the individual in the Federal Constitution as part of human rights protected by the supreme law of the land. The question is whether there is any right to privacy guaranteed under our Constitution? If such right exists, what is the source and what are the contours of such a right as there is no express provision in our Constitution making provision for the 'right to privacy'.

[23] Pendapat Suriyadi JCA di dalam kes ***Maslinda bt Ishak v Mohd Tahir bin Osman & Ors [2009] 6 MLJ 826*** telah mencerminkan pencorobohan privasi sebagai sesuatu yang termaktub di dalam Seksyen 509 Kanun Keseksaan di mana beliau telah menyatakan:

[5] There was abundance of evidence as regards this invasion of privacy, amongst others, his subsequent prosecution for a charge under s 509 of the Penal Code under arrest case C83-494 of 2003. He pleaded guilty and was convicted of it. He was accordingly sentenced to four months jail vide, with the sentence confirmed by the High Court vide a revision. In fact, this issue of the invasion of privacy was never under challenge.

[24] Di dalam kes ***Lee Ewe Poh v Dr Lim Teik Man & Anor [2011] 1 MLJ 835***, Chiew Soo Hoo PK telah memberikan pendapat yang berikut mengenai kehormatan seorang wanita:

The privacy right of a female in relation to her modesty, decency and dignity in the context of the high moral value existing in our society is her fundamental right in sustaining that high morality that is demanded of her and it ought to be entrenched. Hence, it is just right that our law should be sensitive to such rights.

PRINSIP UNDANG-UNDANG MENGENAI RAYUAN TERHADAP HUKUMAN

[25] Prinsip undang-undang mengenai rayuan terhadap hukuman adalah sudah jelas dan mantap. Mahkamah Persekutuan di dalam kes ***Dato' Seri Anwar bin Ibrahim v Public Prosecutor [2002] 3 MLJ 193***, dengan jelas dan tepatnya memutuskan bahawa Mahkamah Rayuan lazimnya harus berwaspada dalam merubah sesuatu hukuman kecuali di mana Mahkamah yang mendengar rayuan berpuas hati bahawa hukuman yang telah dijatuhkan oleh Mahkamah Rendah adalah terlampau ringan atau terlampau berat atau tidak sah atau Mahkamah telah salah dalam memakai prinsip penilaian dan penganggaran hukuman.

[26] Sebelum itu, di dalam kes ***Public Prosecutor v Mohamed Nor & Ors [1985] 2 MLJ 200*** Mahkamah Agung telah dengan jelas menyatakan prinsip undang-undang yang sudah tersohor tentang bidangkuasa Mahkamah yang mendengar kes rayuan terhadap hukuman di mana dinyatakan di dalam kes itu Mahkamah rayuan seharusnya berhati-hati dalam merubah sesuatu hukuman yang telah dijatuhkan oleh Mahkamah kecuali apabila hukuman itu secara nyata adalah sangat salah di bawah undang-undang

[27] Dalam mempertimbangkan Rayuan ini Mahkamah ini mengambil pendekatan yang telah ditetapkan di dalam kes *Lim Yoon Fah v PP [1971] 1 MLJ 37* di mana Chang Min Tat J telah menyatakan:

The learned president stressed the public interest in coming to his decision on sentence and was of the opinion that armed robberies should be discouraged by a deterrent sentence. With respect, I would agree. But in this case, it seems to me that in safeguarding the public interest, the learned president had, with all respect, not sufficiently considered the full meaning of that passage from Hilbery J. in *R v Ball* 25 Cr App R 164 which he quoted and is now reproduced:

"In deciding the appropriate sentence a court should always be guided by certain considerations. The first and foremost is the public interest. The criminal law is publicly enforced, not only with the object of punishing crime, but also in the hope of preventing it. A proper sentence, passed in public, serves the public interest in two ways. It may deter others who might be tempted to try crime as seeming to offer easy money on the supposition, that if the offender is caught and brought to justice, the punishment will be negligible. Such a sentence may also deter the particular criminal from committing a crime again, or induce him to turn from a criminal to an honest life. *The public interest is indeed served, and best served, if the offender is induced to turn from criminal ways to honest living.* Our law does not, therefore, fix the sentence for a particular crime, but fixes a maximum sentence and leaves it to the court to decide what is, within that maximum, the appropriate sentence for each criminal in the particular circumstances of each case. Not only in regard to each crime, but in regard to each criminal, the court has the right and the duty to decide whether to be lenient or severe."

and in particular the sentence therein which I have emphasized, and applied it to the appellant. A particular criminal may be so induced only by a deterrent sentence of a long term of imprisonment. Another may well profit by being given

a second chance. As the Court of Appeal had said in *Ho Kim Luan and Anor v Public Prosecutor* [1959] MLJ 159 at page 162:

"Each case, of necessity, must depend upon its own facts and upon the character and antecedents of the offender."

[28] Mahkamah ini juga mengambil kira bahawa melalui pindaan Akta A727/89 had hukuman penjara di bawah Seksyen ini telah diperpanjangkan dari tempoh satu (1) ke lima (5) tahun. Maka ini mencerminkan niat pembuat undang-undang bahawa sesuatu kesalahan yang melibatkan pencerobohan privasi adalah kesalahan yang serius.

KEPUTUSAN MAHKAMAH

[29] Setelah meneliti Fakta Kes, Alasan Penghakiman Majistret dan hukuman yang telah dijatuhkan terhadap Responden, Mahkamah ini berpendapat bahawa hukuman 2 bulan penjara yang telah dijatuhkan adalah tidak memadai dan tidak setimpal dengan kesalahan yang telah dilakukan oleh Responden. Oleh yang demikian Mahkamah ini berpendapat bahawa di dalam kes ini kuasa budi bicara Mahkamah ini harus dilaksanakan untuk mengubah hukuman yang telah dijatuhkan oleh Majistret.

[30] Mahkamah ini telah mendengar hujahan kedua-dua pihak dan mempertimbangkan faktor-faktor:

(i) Kepentingan awam;

- (ii) Graviti kesalahan;
- (iii) Lingkungan pihak ketiga yang telah menerima video tersebut;
- (iv) Pengakuan salah Responden pada awal kes disebutkan; serta
- (v) Faktor mitigasi lain.

[31] Mahkamah ini merujuk kepada keputusan Mahkamah Persekutuan di dalam kes *Iwan Bujang Dara & Anor v Public Prosecutor [2017] 3 MLJ 630* yang telah menyatakan:

[17] ...But the court is not only concerned with the plea in mitigation in passing sentence. No matter how strong the plea in mitigation is in favour of a lenient sentence, the court's overriding consideration has always been and will always be the public interest.

[32] Dengan yang demikian, rayuan pihak Perayu dibenarkan dan hukuman Mahkamah Majistret diketepikan dan digantikan dengan tempoh penjara yang lebih panjang iaitu dari 2 bulan kepada 6 bulan dari tarikh sabitan.

Bertarikh hari ini pada 9hb Julai 2019

**MOHD RADZI BIN ABDUL HAMID
PESURUHJAYA KEHAKIMAN
MAHKAMAH TINGGI GEORGETOWN, PULAU PINANG**

Pihak-Pihak Yang Hadir Di Perbicaraan:

- 1. Bagi Pihak Perayu: Shafiq Sazalli (Timbalan Pendakwa Raya).*
- 2. Bagi Pihak Responden: Ravi Chandran (SC Ravi & Associates, Pulau Pinang).*